

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10

1216 København K

jm@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28

1306 KØBENHAVN K

TLF. 33 96 97 98

FAX 33 36 97 50

DATO: 12-09-2011

SAGSNR.: 2011 - 3020

ID NR.: 137648

Høring - virksomhedspant

Ved e-mail af 1. juli 2011 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Det er Advokatrådets opfattelse, at mulighederne for at få virksomheds- og fordringspant i det væsentligste anvendes af pengeinstitutter, hvorimod andre kreditorer end de finansielle kun i meget begrænset omfang anvender virksomhedspant og fordringspant. Advokatrådet har dermed ikke ændret opfattelse siden Justitsministeriets seneste høring om revision af reglerne om virksomhedspant, jf. Advokatrådets brev af 11. september 2008 til Justitsministeriet.

I ovennævnte brev er det bla. anført, at en af konsekvenserne af virksomhedspant og fordringspant er, at der sker en reduktion af den dividende, der udloddes i konkursboer, og at der i større omfang end før indførelsen af reglerne om virksomhedspant og fordringspant, ikke udloddes dividende til simple kreditorer i henhold til konkurslovens § 97. Dette er fortsat gældende.

Ligeledes er det fortsat situationen, at antallet af konkursboer, der afsluttes summarisk efter specielt konkurslovens § 143, er procentuelt større end før indførelsen af reglerne om virksomhedspant og fordringspant.

Reglerne om virksomhedspant og fordringspant har medført, at der er færre midler til at gennemgå skyldnerens regnskabs- og bogføringsmateriale, hvorved gennemgangen af disse dokumenter er blevet mindre minutøs, efter at reglerne om virksomhedspant og fordringspant blev indført.

Dette kan reducere omfanget af tilfælde, hvor kurator afdækker omstødelige forhold. I de konkursboer, hvor det lykkes at afdække omstødelige forhold, forhindrer virksomhedspant ofte, at der er midler i konkursboet til at føre

omstødelseretssagerne, og disse retssager føres derfor typisk kun, hvis SKAT og/eller Lønmodtagernes Garantifond stiller sikkerhed for omkostningerne ved retssagen.

Afdækningen af strafbare forhold er i de fleste konkursboer med virksomhedspant og fordringspant mulig, men de begrænsede midler til at udføre bobehandlingen betyder, at afdækningen ofte ikke bliver så dybtgående, hvorfor politiet har vanskeligere ved at rejse tiltale. Det er derfor Advokatrådets vurdering, at reglerne om virksomhedspant og fordringspant formentlig har medført, at der er rejst færre straffesager mod skyldnere. Erfaringerne med sager om skyldnersvig i konkursboer, hvor der er virksomhedspant eller fordringspant er yderst sparsomme. Det understøtter vurderingen af, at virksomhedspant og fordringspant begrænser mulighederne for at afdække sådanne straffesager.

I relation til afdækning af ledelsesansvar, har reglerne om virksomhedspant og fordringspant i vidt omfang forhindret dette, idet dette arbejde kræver en mere detaljeret gennemgang af selskabets forhold, hvilket der sjældent er midler til i konkursboer, hvor der er virksomhedspant eller fordringspant.

Efter indførelsen af bestemmelsen i konkurslovens § 27, stk. 1, 2. pkt. om, at sikkerhedsstillelsen nedsættes til halvdelen, hvis der tillige stilles sikkerhed på kr. 50.000 af virksomhedspanthaver, vil ovenstående tendenser forventeligt blive øget.

I forhold til de helt små konkursboer, herunder navnlig de konkursboer, der er startet som tvangsopløsningssager på foranledning af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, har reglerne om virksomhedspant i et vist omfang betydet, at der er flere midler til at afdække forhold vedrørende omstødelige dispositioner og strafbare forhold. Det gælder således de konkursboer, hvor der, selvom der ikke havde været virksomhedspant, ikke ville være frie midler, eller kun meget begrænsede frie midler. I de tilfælde medfører den subsidiære sikkerhedsstillelse på kr. 50.000 fra virksomhedspanthaver, at der oftere kan afdækkes omstødelige dispositioner og strafbare forhold.

Sammenfattende er det Advokatrådets vurdering, at reglerne om virksomhedspant og fordringspant har medført, at skyldnerens regnskabs- og bogføringsmateriale ikke kan gennemgås så grundigt, og at dette medfører en manglende afdækning af/tiltalerejsning ved strafbare forhold, manglende afdækning af ledelsesansvar samt færre omstødelseretssager.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen